

VERSLAG DER VEREENIGING

OVER HET JAAR

1922.

Bij een terugblik op het jaar, dat achter ons ligt, komt een gevoel van groote dankbaarheid over ons.

Terwijl op zoo menig terrein van inzinking en achteruitgang moet worden gewaagd en de donkere wolken, die den politieken hemel van Europa nog steeds verduisteren, immer dreigender zich bleven samenpakken, zoodat men allerwege de toekomst met zorg tegemoet gaat, mag onze Vereeniging spreken van toeneming en groei. Een groei, die zich uitte, zoowel in vermeerdering van het aantal leden en begunstigers, als in stijging van het bedrag der contributies.

En dat terwijl ook in onze kringen de druk der tijden zwaar wordt gevoeld en vermindering van inkomsten en ernstige geldelijke tegenslagen velen ook onder ons hebben getroffen.

Wel een blijk, dat de liefde voor onze Vereeniging en voor de Universiteit, die zij stichtte en die zij heeft te onderhouden, bij ons volk tot dusverre nog steeds wassende is.

Wij danken daarvoor onzen God en grijpen nieuwen moed voor de toekomst en de taak, die ons daarin wacht.

Gelijk wij in ons vorig jaarverslag reeds hebben vermeld, is met kracht aan eene nieuwe organisatie onzer Vereeniging de hand geslagen. Het aanvankelijk daarmede bereikte resultaat is alleszins beemoedigend. Grooter zelfs, dan wij ten vorigen jare durfden verwachten.

Terwijl de contributies in 1921 ruim 70 duizend gulden bedroegen en wij in ons vorig jaarverslag als opbrengst voor 1922 f 89.000,— raamden, bereikten zij over dat jaar een bedrag van ruim f 97.000,—. Bijna een ton dus.

In ons vorig jaarverslag wezen wij er op, dat onze ijverige amanuensis, de heer Van Oversteeg, niettegenstaande zijn leeftijd, bij de reorganisatie een grooten ijver ontwikkelde en zich zelf allerminst spaarde.

Blijkbaar heeft hij daarbij zijn krachten overschat. Op medisch